

Motion till riksdagen

1988/89:A238

av Jan Andersson och Bengt Silfverstrand (båda s)

Anställning med lönebidrag

Anställning med lönebidrag är en viktig arbetsmarknadspolitisk åtgärd för många människor med handikapp. Särskilt ungdomar med grava och sammansatta handikapp har behov av denna åtgärd.

Möjligheten till anställning med lönebidrag hos allmännyttiga organisationer är numera begränsad. Orsaken till begränsningen är att lönebidraget ibland mera fått formen av ett organisationsstöd och att åtgärderna inte alltid kommit personer med de svåraste handikappen till del. Frågan är emellertid vilka konsekvenser begränsningen i verkligheten fått. Man har anledning att befara att situationen inte underlättats för personer med grava handikapp utan kanske tvärtom försvårats.

Handikappkommitténs betänkande "Vägar till arbete" föreslog att lönebidragen skulle kunna användas utan några begränsningar. Det är nu tid att utvärdera nuvarande begränsningars konsekvens i syfte att finna åtgärder som underlättar för personer med grava handikapp att komma in på arbetsmarknaden.

Lönebidraget borde vara flexiblare utifrån den enskildes förmåga att klara sina arbetsuppgifter. Det måste gå att bevilja ett högre lönebidrag om den enskilde har en sjukdom som tilltar eller att lönebidraget förblir oförändrat om prestationsförmågan och förmågan till självständigt arbete är konstant.

Principen lika lön för lika arbete måste gälla i alla sammanhang. Därför borde det tak som finns för lönebidragsberättigad lön slopas. Anställda med lönebidrag är anställda med samma rättigheter och skyldigheter som andra. Därför måste också lönerna kunna följa avtalen på arbetsplatsen.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om utvärdering av volymbegränsningar för anställda med lönebidrag, flexiblare lönebidrag och avtalsenliga löner för lönebidragsanställda.

Stockholm den 24 januari 1989

Jan Andersson (s)

Bengt Silfverstrand (s)